

HƏSRƏT NƏĞMƏSİ

Müşfiq üçün

Naxçıvan nisgillər açarçısıdır,
Ona qonaq gələn ovudar qəmi.
Ancaq Arazımız el carçısıdır,
Naləsi tutubdur bütün aləmi.

Müşfiqim, üfüqdə gülümsəyir dan,
Tikanlı məftillər qubarlı yara.
Əlin çatmasa da qatar yolundan,
Bir salam göndərdin Sən Şəhriyara.

Yaralı şairin, sözlü ustadın,
Səsi həzin teldə, sarı simdədir.
Şair var, yurdunda qərç olub yadın,
Qəbri də özü tək tilsimlərdədir.

Yəqin ki, örtübdür qərib türbəni,
Yabanı çal-çayır, pəjmürdə yosun.
Deyirlər Cavidim çox sevib səni,
Mən niyə sevməyim, mən niyə susum?

Dərdini xalqıyla bölən şairin,
İlham zirvəsindən şələlə daşar.
Sözünü deməmiş ölən şairin,
Sözü dildə gəzər, dodaqda yaşar.

Naxçıvan! Bax budur məmləkətimiz,
İstədik onunla bir görüşəsən.
Səni qəlbimizdə gətirmişik biz,
Arazla dərdini tən bölüşəsən...

Şairim, üfüqdən günəş kimi qalx!
Sənətkar susanda millət kar olar.
Təqsiri Arazın üstünə yıxsaq,
Araz bundan da çox zülmkar olar.

Bölünən xalqların müqəddəratı,
Dünya məclisində nəqarət olmuş.
Bəs niyə, bəs niyə azəri adı,
İkiyə bölünüb belə yad olmuş?..

Susma! Odlu şair, alovlu ürək,
Çılğın misraları ayağa qaldır.
Səni yıxa bilməz bir daha külək,
Qayada palıd ol, deryada sal dur!

Sənətkar sınınar darda, çətində,
Şairlik heç kəsə gəlməsin asan.
Sən indi Əcəmi ziyarətində,
Şərqi əfsanəvi qapısından.

Tüklərim ürpəşdi, sanki üşüdüm,
Arazdan deyirəm, qəhərliyəm mən.
Mənim müdrik sözlü cavan Müşfiqim,
Nəqşi Cahanıma sən xoş gəlmisən!

**Səfərli İ. Həsərət nəğməsi : Müşfiq
üçün : şeir // Seçilmiş əsərləri. – Bakı
: Lider, 2005. - S. 173-174**